

Vox marca l'agenda política amb una moció de censura fallida que incomoda Casado

L'ofensiva de la formació d'ultradreta cohesiona el govern de coalició del PSOE i Podem, i desgasta el PP

El líder de Vox, Santiago Abascal, al despatx. | Europa Press

El Congrés dels Diputats està preparat per debatre la cinquena moció de censura del període democràtic, i el PP es resisteix a revelar el sentit del seu vot. El líder de Vox, Santiago Abascal, no té cap opció de fer triomfar la iniciativa contra el govern de Pedro Sánchez, però amb el moviment, el partit d'ultradreta guanya presència mediàtica i situa el PP davant un atzucac polític.

Quan dijous es voti la moció de Vox, la formació de Pablo Casado té dues opcions, un 'no' a la iniciativa o una abstenció (<https://www.naciodigital.cat/noticia/210373/mocio-censura-vox-obliga-partits-bloc-colon-ressituar-se>). Al partit no hi ha consens sobre quina és la solució òptima, atès que les dues alternatives no estan exemptes de riscos. Aquest dimarts al matí la portaveu Cuca Gamarra ha qualificat la moció com "una gran mentida" que conclourà amb un "fracàs" i tindrà "52 vots, si no menys", insinuant que no tots els diputats del partit ultra premeran el botó del 'sí'.

Tot i el fracàs assegurat de la moció de Vox, el cert és que la maniobra ha incomodat el PP des que el cap de files de la formació ultra va anunciar-la per sorpresa al Congrés a finals de juliol, tot eclipsant el debat sobre la cimera europea que va aprovar els fons de reconstrucció. El secretari general dels populars, Teodoro García Escudero, va córrer a criticar que servia per "salvar el

soldat Sánchez", mentre la formació ultra instava a la "responsabilitat" del partit de Casado per votar la moció.

Des que Vox va irrompre a les institucions i, sobretot, des de l'inici de la crisi sanitària, el partit ultra ha condicionat l'agenda política amb un dur missatge que titlla de "tirà" Sánchez i s'oposa a les restriccions de drets per combatre la pandèmia, convocant fins i tot caravanes de protesta durant l'estat d'alarma.

La por de regalar la bandera de l'oposició al partit ultra ha empès Casado a mantenir una oposició sense treva a les mesures del govern espanyol. Una estratègia que té com a màxim exponent la guerra oberta del govern de Díaz Ayuso contra la Moncloa, que podria reviscolar amb la fi de l'estat d'alarma a la comunitat aquest dissabte.

[noticia]207133[/noticia]

En clau catalana, la moció brinda protagonisme mediàtic al candidat a les eleccions al Parlament del 14-F, Ignacio Garriga. Serà l'altre protagonista de Vox en el debat, amb la tasca de defensar els motius de la moció. La tria de Garriga busca augmentar el grau de coneixement del dirigent davant una contesa electoral en què disputarà una franja considerable de vots amb la candidatura del PP català que encapçala Alejandro Fernández.

El candidat de Vox a les eleccions catalanes defensarà la moció de censura

Per evitar el protagonisme de l'extrema dreta, el portaveu d'ERC al Congrés, Gabriel Rufián, ha plantejat boicotejar la moció evitant que els altres grups parlamentaris participessin en el debat. "El millor hauria sigut, en aquesta moció de censura, no parlar. (...) però si no ho compren el PSOE i Podem no té cap sentit", ha lamentat.

De les quatre mocions de censura anteriors presentades al Congrés, només va reeixir la que va catapultar Sánchez a la Moncloa el 2018. Totes les anteriors buscaven desgastar el govern de torn i projectar la imatge dels candidats. El primer a emprar el mecanisme va ser Felipe González el 1980 contra Adolfo Suárez, dos anys abans de la victòria socialista. Set anys després, amb la moció contra González, el líder d'Aliança Popular, Antonio Fernández Mancha, sortia tan afeblit que poc després perdia el lideratge del partit.

El precedent més similar a la moció de Vox és la que va presentar Podem el 2017 per censurar el govern de Mariano Rajoy. Pablo Iglesias, com ara Abascal, aprofitava la tribuna de la Cambra Baixa per erosionar el partit amb què es disputava una porció notable dels votants, que en el cas dels morats era el PSOE. I l'encarregat de fixar la posició socialista era José Luis Ábalos, que com Casado, fins l'últim moment no va revelar el sentit del vot, una abstenció.

El líder del PP, Pablo Casado, en una imatge d'arxiu. Foto: Europa Press

Amb els papers canviats, la disputa per l'hegemonia s'ha traslladat al camp de la dreta, i així ho revela la bel·ligerància dels populars pel que fa a la moció. Gamarra ha assegurat aquest dimarts que "l'únic espanyol content amb la moció de censura és Sánchez". Una enquesta d'*El Español* de diumenge passat apuntava un repunt de sis escons del partit ultra que ampliaria l'avantatge del PSOE sobre el principal partit de l'oposició.

La moció desvia el focus de les discrepàncies entre els socis del govern de coalició

El que per a Casado és desgast, per al govern de coalició és un element cohesionador en ple debat entre PSOE i Podem pels detalls dels pressupostos, en què la formació morada pressiona per incloure un augment de l'IRPF a les rendes altes que La Moncloa refreda. La moció, a més, desvia el focus de qüestions incòmodes com ara la possible imputació de Pablo Iglesias per l'anomenat cas Dina.

La cohesió de l'executiu es visualitzarà amb la intervenció d'Iglesias al faristol del Congrés com a vicepresident del govern espanyol, segons ha avançat *El Independiente*. Això permetrà que intervingui en el debat sense límit de temps, i no amb el temps marcat com si comparegués per fixar la posició del grup parlamentari.